

Publicerad 2009-09-25 15:00 av anits

tanke på min vandring i solen idag

ATT KUNNA ACCEPTERA DET JAG INTE KAN.....DET ÄR SÅ SVÅRT

Jag har så svårt att acceptera

det jag inte längre kan och orkar

solen lyser från en blå himmel

det är varmt som en sommardag

känner längtan att gå ut, ta en

långpromenad i naturen

längtan så stark, så min längtan

tog överhand, ute i solen kände

jag glädjen komma

utan min kamera gick jag efter stigen

vände ansiktet mot solen, såg alla

vackra färger, som nu börjar komma

undrande gick jag, längtade efter

kameran, så mycket jag kunde ha

fotat just idag

huset jag gick förbi där klängde

vildvinet upp efter väggen så

färg grannt och vackert

en liten pudel kom springande, utan

koppel såg varken huse eller matte

jag sa till den är du på rymmen nu,

eller har du sprungit vilse

den såg på mig med sina vackra ögon

så fortsatte den sin väg, kanske där

den hör hemma

där någon kanske just börjat sakna

den, den fortsatte så målmedvetet

på sin väg

idag gick jag vägar och stigar, som
det var längesedan jag gått, såg
hur äpplen hängde i stora klasar, så
röda och granna i en trädgård, där
huset var gult och lyste upp där det
stod

det har blivit så jobbigt att gå, men
jag gör det vill inte tappa all ork jag
en gång haft

stanna det får jag göra många gånger
men vad gör det, jag får frisk luft, och
njuta av den natur jag älskar så

minuterna och timmarna bara flög iväg
plötsligt stod jag vid porten, till huset
där jag bor

glad lite svettig och varm, gick jag in
enom porten, låste upp min dörr och
gick in

en kopp kaffe det blev, så nu till stan
tänker jag åka, kolla på en motionscykel
som finns där, begagnad och billig

det kanske är något för mig, så kan öva
och träna att cykla hemma, så till våren
då kanske jag kan ta mig ut i naturen på
cykel, och min kamera kanske fungerar då

anits 25 september 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten